

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1951 No. 90

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

*Statuut van het Internationale Gerechtshof;
San Francisco, 26 Juni 1945.*

B. TEKST

De Engelse tekst van het Statuut is afgedrukt in *Staatsblad* No. F 321.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands is afgedrukt in *Staatsblad* No. F 321.

D. GOEDKEURING

E. BEKRACHTIGING

Goedkeuring en bekrachtiging van het Handvest der Verenigde Naties (*Tractatenblad* 1951 No. 44) golden ook het Statuut van het Internationale Gerechtshof.

F. TOETREDING

In overeenstemming met artikel 93 van het Handvest zijn op 11 December 1946 door de Algemene Vergadering de voorwaarden vastgesteld waaronder Zwitserland, dat niet partij bij het Handvest is, partij kon worden bij het Statuut. In een verklaring van 6 Juli 1948 aanvaardde de Zwitserse Bondsraad deze voorwaarden. De verklaring werd op 28 Juli 1948 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd en is op die dag in werking getreden. Zie het *Jaarboek* 1947—1948 van het Hof, blz. 30—31 (Eng.).

Op 1 December 1949 zijn door de Algemene Vergadering de voorwaarden vastgesteld waaronder Liechtenstein, dat niet partij bij het Handvest is, partij kon worden bij het Statuut. Deze voorwaarden zijn gelijk aan die welke voor Zwitserland golden. In een verklaring van 10 Maart 1950 aanvaardde de Regering van Liechtenstein deze voorwaarden. De verklaring werd op 29 Maart 1950 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd en is op die dag in werking getreden. Zie het *Jaarboek 1949—1950* van het Hof, blz. 26—27 (Fr.).

J. GEGEVENS

I

Het onderhavige Statuut vormt een integrerend deel van het Handvest der Verenigde Naties krachtens artikel 92 van het Handvest. Alle leden van de Verenigde Naties zijn ipso facto partij bij het Statuut. Een Staat die niet lid is van de Verenigde Naties, kan krachtens artikel 93 van het Handvest partij worden bij het Statuut op de voorwaarden die door de Algemene Vergadering, op aanbeveling van de Veiligheidsraad, voor elk geval zullen worden vastgesteld.

Op 15 October 1946 nam de Veiligheidsraad een resolutie aan waarin, op verzoek van de President van het Hof, de voorwaarden werden genoemd onder welke het Hof toegankelijk is voor Staten die geen partij zijn bij het Statuut. De tekst van deze resolutie is afgedrukt in het *Jaarboek 1947—1948* van het Hof, blz. 33—34 (Eng.).

Op 14 November 1947 nam de Algemene Vergadering drie resoluties aan, waarvan de eerste aanbeval, dat de organen der Verenigde Naties en de gespecialiseerde organisaties aan het Hof adviezen zouden vragen. De tekst van deze resolutie is afgedrukt in uitgave No. 11 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, „*Verlag over de tweede Algemene Vergadering van de Verenigde Naties*”, blz. 80. De tweede resolutie betrof de machtiging aan de Trustschapsraad, aan het Hof adviezen te vragen. De tekst van deze resolutie is afgedrukt in het *Jaarboek 1947—1948* van het Hof, blz. 121 (Eng.). De derde resolutie beval de Staten aan, hun rechtsgeschillen aan het Hof voor te leggen. De tekst van deze resolutie is afgedrukt in evengenoemde uitgave No. 11 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, blz. 81.

Bij resolutie van 19 November 1946 keurde de Algemene Vergadering een interpretatie goed van de artikelen 11 en 12 betreffende de bij het kiezen van rechters te volgen procedure, welke op 4 Juni 1947 door de Veiligheidsraad werd aanvaard. Zie ook de uitgave van het Ministerie van Buitenlandse Zaken „*Verlag over het tweede gedeelte der eerste Algemene Vergadering van de Verenigde Naties*”, blz. 46.

Wat het kiezen van rechters betreft, vormde de positie van Staten die niet bij het Handvest doch wel bij het Statuut partij zijn, het onderwerp van een voorstel, op 28 September 1948 door de Veiligheidsraad aan de Algemene Vergadering gedaan. Op 8 October 1948 nam de

Algemene Vergadering hieromtrent een resolutie aan, waarvan de tekst is afgedrukt in het *Jaarboek* 1948—1949 van het Hof, blz. 28—29 (Eng.).

II

Aanvaarding van de verplichte rechtsmacht van het Hof, op grond van artikel 36 van het Statuut

1. GOEDKEURING.

a. Artikel 1 van de Wet van 25 Juli 1946 (*Staatsblad* No. G 193) luidt: „Wordt goedgekeurd, dat de Nederlandsche Regeering verklaart te aanvaarden als verplicht, rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, de rechtspraak van het Internationale Gerechtshof overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof, tegenover ieder Lid van de Verenigde Naties of iederen Staat, die dezelfde verplichting aanvaardt, dus op voet van wederkeerigheid, voor den tijd van tien jaar, aanvangende 6 Augustus 1946, en vervolgens tot wederopzeggens, voor alle toekomstige geschillen, behoudens die ten aanzien waarvan partijen na het in werking treden van het Permanente Hof van Internationale Justitie een andere wijze van vreedzame beslechting zouden zijn overeengekomen”. De Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken W. VAN BOET-ZELAER.

b. Artikel 1 van de Wet van 17 Juli 1936 (*Staatsblad* 1936 No. 97) luidt: „Wordt goedgekeurd, dat de Nederlandsche Regeering verklaart te erkennen als verplicht, rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, de rechtspraak van het Permanente Hof van Internationale Justitie overeenkomstig artikel 36, lid 2 van het Statuut van het Hof, tegenover ieder lid van den Volkenbond of iederen Staat, die dezelfde verplichting aanvaardt, d.w.z. op voet van wederkeerigheid, voor den tijd van tien jaar, aanvangende 6 Augustus 1936, voor alle toekomstige geschillen, behoudens die ten aanzien waarvan partijen na het in werking treden van het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie een andere wijze van vreedzame beslechting zouden zijn overeengekomen”. De Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken DE GRAEFF.

c. Artikel 1 van de Wet van 31 Juli 1926 (*Staatsblad* 1926 No. 277), luidt: „Wordt goedgekeurd, dat de Nederlandsche Regeering verklaart te erkennen als verplicht, rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, de rechtspraak van het Permanente Hof van Internationale Justitie overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof, tegenover ieder Lid van den Volkenbond of iederen Staat, die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen, op voet van wederkeerigheid, voor den tijd van tien jaar, aanvangende 6 Augustus 1926, voor alle toekomstige geschillen, behoudens die ten aanzien waarvan partijen na het in werking treden van het Statuut van het Perma-

nente Hof van Internationale Justitie nopens een andere wijze van vreedzame beslechting zouden zijn overeengekomen". De Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken VAN KARNEBEEK.

d. Artikel 1 van de Wet van 30 Juni 1921 (*Staatsblad* 1921 No. 826) luidt: „Het nevens deze wet in afdruk gevoegde Protokol met Bijlage, opgemaakt overeenkomstig het besluit van de Vergadering van den Volkenbond van 13 December 1920, betreffende het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie, welk Protokol op 18 December 1920 te Genève door den gevolmachtigde van Nederland is ondertekend, wordt goedgekeurd”.

Artikel 2 van de Wet luidt: „Bij de mededeeling aan het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond van de bekrachtiging van het onder artikel 1 genoemde Protokol zal de verklaring worden afgelegd, dat de Nederlandsche Regeering als verplicht erkent, rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, de rechtspraak van het Permanente Hof van Internationale Justitie overeenkomstig artikel 36 lid 2 van het Statuut van het Hof, op voet van wederkeerigheid, voor den tijd van vijf jaar, voor toekomstige geschillen ten aanzien waarvan partijen niet nopens een andere wijze van vreedzame beslechting zijn overeengekomen". De Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken VAN KARNEBEEK.

2. AANVAARDING.

De verklaringen van aanvaarding door Nederland van de verplichte rechtsmacht onderscheidenlijk van het Internationale Gerechtshof en van het Permanente Hof van Internationale Justitie zijn afgelegd:

op 5 Augustus 1946 te New York door Mr. E. N. van Kleffens;

op 5 Augustus 1936 te Genève door Jhr. Mr. O. Reuchlin;

op 2 September 1926 te Genève door Mr. Dr. W. Doude van Troostwijk;

op 6 Augustus 1921 te Genève door Mr. A. W. Mosselmans.

De bewoordingen van deze verklaringen komen overeen met die der onderscheidene Wetten en zijn bekendgemaakt in de *Staatsbladen* No. G 211, 1936 No 99 B, 1926 No. 355 en 1921 No. 1049.

3. AANVAARDING DOOR ANDERE STATEN.

A.

De verklaringen van aanvaarding door andere Staten dan Nederland van de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof luiden, in het Nederlands vertaald:

Brits Honduras.

„Ik, Ernest Bevin, Zijner Majesteits Minister van Buitenlandse Zaken, verklaar, uit naam van Zijner Majesteits Regeering in het

Verenigd Koninkrijk, in overeenstemming met lid 2 van Artikel 36 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, dat zij voor de tijd van vijf jaar, aanvangende op de dag van deze verklaring, ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, de rechtsmacht van het Hof als verplicht aanvaardt in alle rechtsgeschillen betreffende de uitlegging, toepassing of geldigheid van ieder verdrag inzake de grenzen van Brits Honduras, en in alle strijdvragen die zouden voortkomen uit conclusies welke het Hof omtrent een zodanig Verdrag zou nemen.

Door mij ondertekend en gezegeld op het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Londen, de dertiende Februari, negentien honderd zes en veertig."

(w.g.) ERNEST BEVIN.

„Ik, Kenneth Gilmour Younger, Staatssecretaris bij Zijner Majesteits Minister van Buitenlandse Zaken, verklaar uit naam van Zijner Majesteits Regering in het Verenigd Koninkrijk en in overeenstemming met lid 2 van Artikel 36 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, dat de Verklaring van 13 Februari 1946, betreffende ieder verdrag inzake de grenzen van Brits Honduras, wordt vernieuwd voor de tijd van vijf jaar, aanvangende 12 Februari 1951, de datum waarop de Verklaring van 1946 zou aflopen.

Door mij ondertekend en gezegeld op het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Londen, de twaalfde Februari, negentien honderd een en vijftig."

(w.g.) K. G. YOUNGER.

Verenigde Staten van Amerika.

„Ik, Harry S. Truman, President van de Verenigde Staten van Amerika, verklaar uit naam van de Verenigde Staten van Amerika, in overeenstemming met Artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof en met de op 2 Augustus 1946 door de Senaat van de Verenigde Staten van Amerika (met goedvinden van twee derden van het daar aanwezige aantal Senatoren) genomen Resolutie, dat de Verenigde Staten van Amerika ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst tegenover iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als verplicht erkennen in alle rechtsgeschillen welke in de toekomst zullen ontstaan betreffende:

- a. de uitlegging van een verdrag;
- b. ieder punt van internationaal recht;

- c. het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, de schending van een internationaal verbintenis zou inhouden;
- d. de aard of de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verbintenis;

Met dien verstande, dat deze verklaring niet van toepassing zal zijn op:

- a. geschillen waarvan de oplossing door Partijen aan andere rechtbanken wordt toevertrouwd, krachtens reeds bestaande of in de toekomst nog te sluiten overeenkomsten;
- b. geschillen met betrekking tot aangelegenheden die in wezen vallen binnen de uitsluitende bevoegdheid van de Verenigde Staten van Amerika, zoals bepaald door de Verenigde Staten van Amerika; of
- c. geschillen in verband met een multilateraal verdrag, tenzij (1) alle Partijen bij het verdrag waarop de beslissing betrekking heeft, ook Partij zijn bij de voor het Hof gebrachte aangelegenheid, of tenzij (2) de Verenigde Staten van Amerika bijzonderlijk met deze rechtsmacht instemmen; en

Met dien verstande wijders, dat deze verklaring van kracht zal blijven voor de tijd van vijf jaren, en vervolgens tot zes maanden na kennisgeving van beëindiging van deze verklaring.

Gedaan te Washington, de veertiende Februari 1946."

(w.g.)HARRY S. TRUMAN.

China.

New York, 26 October 1946.

„De Chinese Regering erkent ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt en slechts op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof overeenkomstig artikel 36, lid 2 en 3, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof als verplicht, voor de tijd van vijf jaar, en vervolgens tot na het verstrijken van een opzeggingstermijn van zes maanden."

De verklaring is door de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties ontvangen van Dr. V. K. Wellington Koo.

Noorwegen.

New York, 16 November 1946.

„Ik verklaar uit naam van de Noorse Regering, dat Noorwegen ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover

iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof als verplicht erkent, voor de tijd van tien jaar, aanvangende 3 October 1946."

(w.g.) HALVARD M. LANGE,
Minister van Buitenlandse Zaken,

Denemarken.

New York, 10 December 1946.

„Denemarken verklaart dat het, overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, de rechtsmacht van het Hof als verplicht erkent tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, voor de tijd van tien jaar, met ingang van de datum van nederlegging van deze verklaring bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties."

(w.g.) GUSTAV RASMUSSEN,
*Minister van Buitenlandse Zaken
van Denemarken.*

Guatemala.

Guatemala, 27 Januari 1947.

„De Regering van Guatemala verklaart dat zij, overeenkomstig artikel 36, lid 2 en 3, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, met betrekking tot iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, en voor de tijd van vijf jaar, de rechtsmacht van het Hof in alle geschillen van juridische aard erkent. Deze verklaring omvat niet het Engels-Guatemalteecse geschil betreffende de terug-gave van het grondgebied van Belice, welks voorlegging aan het oordeel van het Hof de Regering van Guatemala zou aanvaarden indien, zoals door haar voorgesteld, de zaak „ex aequo et bono” zou worden beslist overeenkomstig artikel 38, lid 2, van genoemd Statuut."

(w.g.) E. SILVA PENA.

Frankrijk.

18 Februari 1947.

„Namens de Regering van de Franse Republiek en onder voorbehoud van bekrachtiging verklaar ik, dat deze rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, ten aanzien van elke Staat die

dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof, overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van genoemd Hof, erkent met betrekking tot alle geschillen die zouden ontstaan omtrent feiten en omstandigheden welke zich na de bekrachtiging van deze verklaring voordoen, met uitzondering van die geschillen ten aanzien waarvan partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting.

Deze verklaring is niet toepasselijk op geschillen betreffende aangelegenheden die in wezen binnen de uitsluitende nationale bevoegdheid vallen, zoals deze door de Franse Regering wordt verstaan.

Deze verklaring geldt voor de tijd van vijf jaar, met ingang van de datum waarop de akte van bekrachtiging is nedergelegd. Zij blijft vervolgens van kracht, totdat de Franse Regering van het tegendeel kennisgeeft."

(w.g.) BIDAULT.

Akte van bekrachtiging nedergelegd op 1 Maart 1949.

Zweden.

Washington, 5 April 1947.

„Uit naam van de Koninklijke Zweedse Regering verklaar ik, dat deze rechtens en zonder bijzondere overeenkomst tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof, overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van genoemd Hof, als verplicht erkent, voor de tijd van tien jaar, in alle geschillen die zouden ontstaan met betrekking tot omstandigheden of feiten welke zich na deze verklaring voordoen."

(w.g.) HERMAN ERIKSSON.

*Permanent vertegenwoordiger van Zweden
bij de Verenigde Naties.*

Turkije.

Ankara, 22 Mei 1947.

„Overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, en in overeenstemming met de op 12 Mei 1947 door de Grote Nationale Raad afgekondigde Wet No. 5047, verklaar ik uit naam van de Regering van de Republiek Turkije, dat Turkije ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als verplicht erkent, voor de tijd

van vijf jaar, met ingang van 22 Mei 1947, in alle geschillen welke in de toekomst zullen ontstaan betreffende:

- a. de uitlegging van een verdrag;
- b. ieder punt van internationaal recht;
- c. het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, de schending van een internationale verbintenis zou inhouden;
- d. de aard of de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verbintenis;

onder voorbehoud evenwel, dat deze verklaring niet toepasselijk is:

- a. op voor het afleggen van deze verklaring bestaande toestanden en op geschillen welke daaruit voortkomen;
- b. op geschillen waarvoor het geëigend zou zijn, door Turkije gesloten Verdragen en overeenkomsten welke een andere wijze van beslechting van geschillen voorschrijven, middellijk of onmiddellijk toe te passen."

(w.g.) HASAN SAKA,

De Minister van Buitenlandse Zaken.

Philippijnen.

„Ik, Manuel Roxas, President van de Philippijnen, verklaar uit naam van de Republiek van de Philippijnen, in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof en met de Resolutie No. 33 de dato 22 Mei 1947 van de Senaat van de Republiek van de Philippijnen, dat de Republiek van de Philippijnen ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, en op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als verplicht erkent in alle gevallen, genoemd in lid twee van artikel zes en dertig van het Statuut van het Hof, voor de tijd van tien jaar, met ingang van vier Juli negentien honderd zes en veertig, en vervolgens tot de Philippijnse Regering kennis heeft gegeven van haar opzegging.

Ten blijk van waarvan ik deze verklaring heb ondertekend en er het zegel van de Republiek van de Philippijnen aan heb doen hechten.

Gedaan in de Stad Manilla, de 12de Juli, in het jaar Onzes Heeren negentien honderd zeven en veertig en in het tweede jaar van de Onafhankelijkheid van de Philippijnen."

(w.g.) MANUEL ROXAS.

Gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken Bernabe Africa.

Mexico.

Mexico D.F., 23 October 1947.

„Met betrekking tot ieder rechtsgeschil dat in de toekomst tussen de Verenigde Mexicaanse Staten en een andere Staat ontstaat uit gebeurtenissen welke zich na de datum van deze verklaring voordoen, erkent de Mexicaanse Regering ipso facto en zonder dat daartoe een bijzondere overeenkomst vereist zou zijn, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof, als verplicht tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid. Deze verklaring, die niet van toepassing is op geschillen, voortspuitende uit aangelegenheden welke naar het oordeel van de Mexicaanse Regering binnen de uitsluitende bevoegdheid van de Verenigde Mexicaanse Staten vallen, zal van kracht zijn voor de tijd van vijf jaar, aanvangende 1 Maart 1947, en zal nadien van kracht blijven zes maanden na opzegging door de Mexicaanse Regering.”

(w.g.) JAIME TORRES BODET,
Minister voor Buitenlandse Betrekkingen.

Honduras.

Tegucigalpa, 2 Februari 1948.

„De Regering van de Republiek Honduras, behoorlijk gemachtigd door het Nationale Congres bij Besluit No. Tien van de negentiende December negentien honderd zeven en veertig, en in overeenstemming met lid twee van Artikel zes en dertig van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, verklaart hierdoor:

Dat zij ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als verplicht erkent tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, in alle rechtsgeschillen betreffende:

- a. de uitlegging van een verdrag;
- b. ieder punt van internationaal recht;
- c. het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, de schending van een internationale verbintenis zou inhouden;
- d. de aard of de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verbintenis.

Deze verklaring wordt afegelegd op voet van wederkerigheid en voor de tijd van zes jaar, met ingang van de datum der neder-

legging van deze verklaring bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Nationaal Paleis, Tegucigalpa, D.C., de tweede Februari negentien honderd acht en veertig."

De President van de Republiek,

(w.g.) TIBURCIO CARIAS A.

Gecontrasigneerd door de Minister voor Buitenlandse Betrekkingen Silverio Lainez.

Brazilië.

Rio de Janeiro, 12 Februari 1948.

„In overeenstemming met de door het Nationale Congres bij Besluit No. 4 van 22 Augustus 1947 verleende machtiging, verklaart de Regering van de Republiek van de Verenigde Staten van Brazilië, dat zij ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof, bepaald in artikel 36, lid 2, van het Statuut van genoemd Hof, als verplicht erkent op voet van wederkerigheid, dat wil zeggen met betrekking tot iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, en op de onder deze verplichting aanvaarde voorwaarden. Deze verklaring zal van kracht zijn voor de tijd van vijf jaar, met ingang van de dag harer nederlegging bij het secretariaat van de Verenigde Naties."

(w.g.) RAUL FERNANDES,

Minister voor Buitenlandse Betrekkingen,

België.

Brussel, 10 Juni 1948.

„In naam der Belgische Regering verklaar ik de rechtsmacht van het Internationaal Gerechtshof te erkennen als verplicht van rechtswege en zonder bijzondere overeenkomst tegenover elk ander lid of elke andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof, voor de duur van vijf jaar, voor alle rechtsgeschillen van juridische aard die zouden ontstaan na de bekrachtiging van deze Verklaring nopens toestanden of feiten volgend op deze bekrachtiging van deze Verklaring nopens toestanden of feiten volgend op deze bekrachtiging, met uitzondering van de gevallen waarin de partijen zouden zijn overeengekomen of zouden overeenkomen tot een andere wijze van vreedzame regeling hun toevlucht nemen."

(w.g.) P. H. SPAAK,

Eerste Minister en

Minister van Buitenlandse Zaken.

Akte van bekrachtiging nedergelegd op 13 Juli 1948.

Bolivia.

La Paz, 5 Juli 1948.

„De Regering van Bolivia verklaart dat zij, in overeenstemming met artikel 36, lid 2 en 3, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst de rechtsmacht van het Hof als verplicht erkent tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, in alle rechtsgeschillen, voor de tijd van vijf jaar, met ingang van deze datum.”

(w.g.) ADOLFO COSTA DU RELS,

*Minister van Buitenlandse Zaken
en Openbare Eredienst.*

Pakistan.

„Ik, Muhammed Zafrulla Khan, Commandeur in de Zeer Verheven Orde van de Ster van India, Minister van Buitenlandse Zaken en Gemenebestbetrekkingen van het Dominion Pakistan, verklaar uit naam van de Regering van Pakistan, in overeenstemming met Artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof en met de Resolutie van 26 Mei 1948 van de Constituerende Vergadering (Wetgeving) van het Dominion Pakistan, dat de Regering van Pakistan ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als verplicht aanvaardt voor alle rechtsgeschillen welke hierna ontstaan betreffende:

- a. de uitlegging van een verdrag;
- b. ieder punt van internationaal recht;
- c. het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, de schending van een internationale verbintenis zou inhouden;
- d. de aard of de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verbintenis;

Met dien verstande, dat deze verklaring niet toepasselijk is op:

- a. geschillen waarvan de oplossing door partijen aan andere rechtbanken wordt toevertrouwd, krachtens reeds bestaande of in de toekomst nog te sluiten overeenkomsten; of
- b. geschillen met betrekking tot zaken die in wezen vallen binnen de uitsluitende bevoegdheid van de Regering van Pakistan, zoals bepaald door de Regering van Pakistan; of
- c. geschillen in verband met een multilateraal verdrag, tenzij:
  1. alle partijen bij het verdrag waarop de beslissing betrekking heeft, ook partij zijn bij de voor het Hof gebrachte aangelegenheid; of

2. De Regering van Pakistan bijzonderlijk met deze rechtsmacht instemt; en

Met dien verstande wijders, dat deze verklaring in eerste aanleg voor de tijd van vijf jaar van kracht blijft, en vervolgens tot 6 maanden nadat kennis zal zijn gegeven van beëindiging van deze verklaring.

Gedaan te Karachi, de twee en twintigste Juni 1948."

(w.g.) ZAFRULLA KHAN,
*Minister van Buitenlandse Zaken
en Gemenebestbetrekkingen.*

Zwitserland.

Bern, 6 Juli 1948.

„De Zwitserse Bondsraad, te dien einde behoorlijk gemachtigd bij het op 12 Maart 1948 door de Zwitserse Bondsvergadering aanvaarde Bondsbesluit, dat op 17 Juni 1948 in werking trad, verklaart hierbij:

dat de Zwitserse Bond ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover ieder Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als verplicht erkent in alle rechtsgeschillen betreffende:

- a. de uitlegging van een verdrag;
- b. ieder punt van internationaal recht;
- c. het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, de schending van een internationale verbintenis zou inhouden;
- d. de aard of de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verbintenis.

Deze verklaring, die wordt afgelegd overeenkomstig artikel 36 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, zal van kracht worden op de dag waarop de Zwitserse Bond partij wordt bij dat Statuut, en zal van kracht blijven zolang zij niet is opgezegd, zulks met een opzeggingstermijn van een jaar."

Voor de Zwitserse Bondsraad:

De Bondspresident,
(w.g.) CELIO.

De Bondskanselier,
(w.g.) LEIMGRUBER.

Liechtenstein.

Vaduz, 10 Maart 1950.

„De Regering van het Vorstendom Liechtenstein, behoorlijk gemachtigd door Zijne Doorluchtige Hoogheid de Regerende Prins François Joseph II, overeenkomstig het Besluit van de Landdag van het Vorstendom Liechtenstein d.d. 9 Maart 1950, hetwelk in werking trad op 10 Maart 1950,

verklaart hierbij:

dat het Vorstendom Liechtenstein ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als verplicht erkent, in alle rechtsgeschillen betreffende:

- a. de uitlegging van een verdrag;
- b. ieder punt van internationaal recht;
- c. het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, de schending van een internationale verbintenis zou inhouden;
- d. de aard of de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verbintenis.

Deze verklaring, die wordt afgelegd overeenkomstig artikel 36 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, zal van kracht worden op de dag waarop het Vorstendom partij wordt bij dat Statuut, en zal van kracht blijven zolang zij niet is opgezegd, zulks met een opzeggingstermijn van een jaar.”

(w.g.) A. FRICK.

Israël.

4 September 1950.

„Uit naam van de Regering van Israël en onder voorbehoud van bekrachtiging verklaar ik, dat Israël ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst tegenover alle andere Leden van de Verenigde Naties en tegenover iedere Staat die, hoewel geen lid van de Verenigde Naties, partij wordt bij het Statuut van het Internationale Gerechtshof volgens Artikel 93, lid 2, van het Handvest, en die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof, in overeenstemming met Artikel 36, lid 2, van het Statuut van genoemd Hof, als verplicht erkent in alle rechtsgeschillen betreffende toestanden of feiten die na nederlegging van de akte van bekrachtiging van deze verklaring zouden ontstaan en die, met name, geen betrekking hebben op een rechtstitel, in het leven geroepen of verleend door andere Regeringen of instanties dan de Regering van Israël of onder de rechtsmacht van die Regering vallende instanties.

Deze verklaring is niet van toepassing:

- a. op geschillen ten aanzien waarvan partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot andere middelen van vreedzame beslechting;
- b. op geschillen inzake aangelegenheden die in wezen binnen de uitsluitende bevoegdheid van Israël vallen;
- c. op geschillen tussen Israël en een Staat die weigert, normale betrekkingen met Israël aan te gaan of te onderhouden.

Deze verklaring is van kracht voor vijf jaar, aanvangende op de dag van nederlegging der akte van bekrachtiging.

Hakiryä, de twee-en-twintigste Elul vijf duizend zeven honderd en tien."

(w.g.) M. SHARETT,

Minister van Buitenlandse Zaken.

Thailand.

Genève, 20 September 1929.

„Uit naam van de Siamese Regering erken ik, onder voorbehoud van bekrachtiging, met betrekking tot ieder ander Lid dat of iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst de rechtsmacht van het Hof als verplicht, in overeenstemming met Artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof, voor de tijd van tien jaar, ten aanzien van alle geschillen voor welke de Partijen geen ander middel tot vreedzame beslechting zijn overeengekomen."

(w.g.) VARNVAIDYA.

Akte van bekrachtiging nedergelegd op 7 Mei 1930.

Bangkok, 3 Mei 1940.

„Uit naam van de Thailandse Regering hernieuw ik hierbij voor een tijdperk van tien jaar, met ingang van 7 Mei 1940, de verklaring van 20 September 1929 tot aanvaarding van de verplichte rechtsmacht van het Permanente Hof van Internationale Justitie, in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof, met inachtneming van de grenzen, de voorwaarden en de voorbehouden welke in genoemde verklaring werden gesteld."

(w.g.) PIBULASOGRAM.

Bangkok, 3 Mei 1950.

„Ik heb de eer U mede te delen, dat Zijner Majesteits Regering de verplichte rechtsmacht van het Permanente Hof van Internationale Justitie overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut heeft aanvaard door een verklaring de dato 20 September 1920, voor de tijd van tien jaar en op voorwaarde van wederkerigheid.

De verklaring is op 3 Mei 1940 voor de tijd van tien jaar hernieuwd.

In overeenstemming met de bepalingen van artikel 36, lid 4, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof heb ik thans de eer U mede te delen, dat Zijner Majesteits Regering hierbij de bovenvermelde verklaring voor de tijd van tien jaar hernieuwt, met ingang van 3 Mei 1950, met de beperkingen, de voorwaarden en de voorbehouden, vervat in de eerste verklaring van 20 September 1920.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) (onleesbaar),

Minister van Buitenlandse Zaken van Thailand.

B.

De verklaringen van aanvaarding van de verplichte rechtsmacht van het Permanente Hof van Internationale Justitie zijn, voorzover de tijd van haar van kracht zijn de datum van inwerkingtreding van het Statuut van het Internationale Gerechtshof overschreed, op grond van lid 5 van artikel 36 van het Statuut beschouwd als afgelegd ten aanzien van de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof. De betreffende verklaringen van andere Staten dan Nederland luiden, in het Nederlands vertaald:

Uruguay.

Vóór 28 Januari 1921.

„Uit naam van de Regering van Uruguay verklaar ik, dat deze ten volle, rechtens en zonder bijzondere overeenkomst tegenover ieder Lid van de Bond dat of iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Hof als verplicht erkent.”

(w.g.) B. FERNANDEZ Y MEDINA.

Akte van bekrachtiging nedergelegd op 27 September 1921.

Haïti.

7 September 1921.

„Uit naam van de Republiek Haïti verklaar ik, dat deze de rechtsmacht van het Permanente Hof van Internationale Justitie als verplicht erkent.”

(w.g.) F. ADDOR, *Consul.**Panama.*

25 October 1921.

„Uit naam van de Regering van Panama verklaar ik, dat deze ten volle, rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover ieder Lid dat of iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Hof als verplicht erkent.”

(w.g.) R. A. AMADOR, *Zaakgelastigde.*

Akte van bekrachtiging nedergelegd op 14 Juni 1927.

Dominicaanse Republiek.

Genève, 30 September 1924.

„Uit naam van de Regering van de Dominicaanse Republiek en onder voorbehoud van bekrachtiging verklaar ik, dat zij ten volle, rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover ieder ander Lid van de Bond dat of iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Hof erkent.”

(w.g.) JACINTO R. DE CASTRO.

Akte van bekrachtiging nedergelegd op 4 Februari 1933.

Canada.

20 September 1929.

„Uit naam van Zijner Majesteits Regering in Canada en onder voorbehoud van bekrachtiging aanvaard ik ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Hof, in overeenstemming met Artikel 36, lid 2, van het Statuut, als verplicht voor de tijd van tien jaar, en vervolgens tot wanneer kennis wordt gegeven van beëindiging der aanvaarding, ten aanzien van alle geschillen welke na de bekrachtiging van deze verklaring zouden ontstaan met betrekking tot

omstandigheden of feiten die zich na genoemde bekrachtiging voordoen, indien dit niet zijn:

geschillen ten aanzien van welke Partijen bij het geschil zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht tot een andere wijze van vreedzame beslechting te nemen; en

geschillen met de regering van ieder ander Lid van de Bond dat tevens lid is van het Britse Gemenebest, alle dewelke zullen worden beslecht op zodanige wijze als Partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen; en

geschillen met betrekking tot aangelegenheden die krachtens internationaal recht onder de uitsluitende bevoegdheid van het Dominion Canada vallen;

en op voorwaarde, dat Zijner Majesteits Regering in Canada zich het recht voorbehoudt, te verzoeken, dat de procedure voor het Hof zal worden opgeschort waar het een geschil betreft dat aan de Volkenbondsraad is voorgelegd en door deze wordt bestudeerd, mits een verzoek tot opschorting wordt ingediend nadat het geschil aan de Raad is voorgelegd en binnen tien dagen nadat van de aanvang der procedure voor het Hof kennis is gegeven, en mits ook zodanige opschorting beperkt blijft tot twaalf maanden of zoveel langer als Partijen bij het geschil overeenkomen of als wordt vastgesteld bij besluit van alle Leden van de Raad die niet Partij bij het geschil zijn."

(w.g.) R. DANDURAND.

Akte van bekrachtiging nedergelegd op 28 Juli 1930.

7 December 1939.

„De Canadese Regering heeft het nodig geacht de omstandigheden te overwegen waarin, ten gevolge van de staat van oorlog met Duitsland, de Canadese aanvaarding der Facultatieve Clausule van het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie verkeert. De aanvaarding van deze Clausule gold voor tien jaar, met ingang van de datum der bekrachtiging, die op 28 Juli 1930 plaats vond.

De algemene aanvaarding van de Facultatieve Clausule tot verplichte berechting van zekere aangelegenheden, was een onderdeel van het onder het Volkenbondspact ingestelde systeem van collectieve actie voor het behoud van de vrede. Het is duidelijk dat de voorwaarden van welke men bij de aanvaarding van de Facultatieve Clausule uitging, thans niet worden vervuld en dat onmogelijk het enige deel van de procedure dat van kracht zou blijven, gevormd zou kunnen worden door de bepalingen welke de landen die weerstand bieden aan agressie, in hun handelingen beperken.

Mij is derhalve opgedragen te Uwer kennis te brengen dat de Canadese Regering haar aanvaarding van de Facultatieve Clau-

sule niet zal beschouwen als van toepassing op geschillen welke ontstaan ten gevolge van gebeurtenissen die zich tijdens de huidige oorlog voordoen.

U wordt verzocht, deze kennisgeving mede te delen aan de regeringen van alle Staten die de Facultatieve Clausule hebben aanvaard, en van de Griffier van het Permanente Hof van Internationale Justitie.

Ik heb de eer etc."

(w.g.) H. H. WRONG.

Nicaragua.

Genève, 24 September 1929.

„Uit naam van de Republiek Nicaragua verklaar ik, dat deze de rechtspraak van het Permanente Hof van Internationale Justitie onvoorwaardelijk als verplicht erkent."

(w.g.) F. F. MEDINA.

Salvador.

Toen de Regering van Salvador op 16 December 1920 het Protocol van ondertekening van het Statuut van het Hof ondertekende, erkende zij tegelijkertijd de rechtsmacht van het Hof als verplicht „onder voorbehoud van wederkerigheid". De akte van bekrachtiging, 29 Augustus 1930 nedergelegd, bevat evenwel de volgende voorbehouden:

„De bepalingen van dit Statuut zijn niet van toepassing op strijdvragen en geschillen omtrent zaken die niet aan arbitrage zouden kunnen worden onderworpen in overeenstemming met de Grondwet van deze Republiek.

De bepalingen van dit Statuut zijn evenmin van toepassing op geschillen die vóór deze datum zijn ontstaan, noch op tegen de natie ingestelde geldelijke vorderingen, met dien verstande, dat artikel 36 van het Statuut Salvador slechts bindt ten aanzien van Staten die de arbitrage in deze vorm aanvaardden."

Luxemburg.

Genève, 15 September 1930.

„De Regering van het Groothertogdom Luxemburg verklaart dat zij rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Hof, in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut, als verplicht erkent ten aanzien van alle geschillen die na de ondertekening van deze verklaring zouden ontstaan met betrekking

tot omstandigheden of feiten welke zich na deze ondertekening voordoen, met uitzondering van de gevallen waarin Partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere procedure of tot een andere wijze van vreedzame beslechting. Deze verklaring geldt voor de tijd van vijf jaar. Indien zij zes maanden voor het aflopen van die termijn niet is opgezegd, zal zij worden beschouwd als voor de tijd van vijf jaar vernieuwd, en zo vervolgens."

(w.g.) BECH.

Iran.

Genève, 2 October 1930.

„De Keizerlijke Regering van Perzië verklaart, dat zij rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Permanente Hof van Internationale Justitie, in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof, als verplicht beschouwt, ten aanzien van alle geschillen die na de bekrachtiging van deze verklaring zouden ontstaan met betrekking tot omstandigheden of feiten die, al of niet rechtstreeks, in verband staan met de toepassing van door Perzië aanvaarde verdragen of overeenkomsten en die zich na de bekrachtiging van deze verklaring voordoen, met uitzondering van:

- a. geschillen die in verband staan met de territoriale status van Perzië, met inbegrip van die welke zijn souvereiniteitsrecht over zijn eilanden en havens betreffen;
- b. geschillen ten aanzien van welke Partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;
- c. geschillen betreffende aangelegenheden die, krachtens internationaal recht, onder de uitsluitende bevoegdheid van Perzië vallen.

Nochtans behoudt de Keizerlijke Regering van Perzië zich het recht voor „opschorting van de procedure voor het Hof te vragen voor elk geschil dat aan de Volkenbondsraad is voorgelegd.

Deze verklaring geldt voor de tijd van zes jaar; bij het aflopen van die termijn behoudt zij haar volle werking totdat van opzegging kennis is gegeven."

(w.g.) HUSSEIN ALÂ.

Akte van bekrachtiging nedergelegd op 19 September 1932.

Telegram van opzegging dd. 9 Juli 1951, schriftelijk bevestigd op 16 Juli. Onzeker is voorshands, of de opzegging de verplichte rechtsmacht in het algemeen dan wel het tussen Iran en Groot-Britannië gerezen geschil omtrent de Anglo-Iranian Oil Company betreft.

Paraguay.

11 Mei 1933.

„Paraguay erkent ten volle, rechtens en zonder bijzondere overeenkomst de rechtsmacht van het Permanente Hof van Internationale Justitie, zoals omschreven in artikel 36, lid 2, van het Statuut.”

De verklaring is afgelegd bij de nederlegging van de akte van bekrachtiging van het Protocol van ondertekening van het Statuut.

Ofschoon de verklaring geen voorwaarden bevatte, heeft Paraguay op 27 Mei 1938 kennis gegeven van opzegging van de aanvaarding. Een aantal Staten heeft te dezen aanzien uitdrukkelijke voorbehouden geformuleerd.

Columbia.

Genève, 30 October 1937.

„De Republiek Columbia erkent rechtens en zonder bijzondere overeenkomst, op voet van wederkerigheid, tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, de rechtsmacht van het Permanente Hof van Internationale Justitie, in overeenstemming met artikel 36 van het Statuut, als verplicht.

Deze verklaring is slechts van toepassing op geschillen welke voortkomen uit feiten die zich na 6 Januari 1932 voordoen.”

(w.g.) J. M. YEPES,

*Raad bij de permanente vertegenwoordiging van
Columbia bij de Volkenbond.*

Verenigd Koninkrijk van Groot Britannië en Noord-Ierland.

Londen, 28 Februari 1940.

„Uit naam van Zijner Majesteits Regering in het Verenigd Koninkrijk verklaar ik hierbij, dat zij ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Hof, in overeenstemming met lid 2 van Artikel 36 van het Statuut van het Hof, als verplicht aanvaardt voor de tijd van vijf jaar, met ingang van heden, en vervolgens tot wanneer kennis wordt gegeven van beëindiging der aanvaarding, ten aanzien van alle na 5 Februari 1930 ontstane geschillen met betrekking tot omstandigheden en feiten welke zich na die datum voordoen, indien dit niet zijn:

geschillen omtrent welke Partijen bij het geschil zijn overeengekomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;

geschillen met de regering van ieder ander Lid van de Bond dat tevens Lid is van het Britse Gemenebest, alle dewelke zullen worden beslecht op zodanige wijze als Partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;

geschillen met betrekking tot aangelegenheden die krachtens internationaal recht onder de uitsluitende bevoegdheid van het Verenigd Koninkrijk vallen; en

geschillen welke ontstaan tengevolge van gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan op een tijdstip waarop Zijner Majesteits Regering in het Verenigd Koninkrijk in vijandelikheden was gewikkeld;

en op voorwaarde, dat Zijner Majesteits Regering in het Verenigd Koninkrijk zich het recht voorbehoudt, te verzoeken dat de procedure voor het Hof zal worden opgeschort waar het een geschil betreft dat aan de Volkenbondsraad is voorgelegd en door deze wordt bestudeerd, mits een verzoek tot opschorting wordt ingediend nadat het geschil aan de Raad is voorgelegd en binnen tien dagen nadat van de aanvang der procedure voor het Hof kennis is gegeven, en mits ook zodanige opschorting beperkt blijft tot twaalf maanden of zoveel langer als Partijen bij het geschil overeenkomen of als wordt vastgesteld bij besluit van alle Leden van de Raad die niet Partij bij het geschil zijn."

(w.g.) HALIFAX.

India.

28 Februari 1940.

„Uit naam van de Regering van India verklaar ik hierbij, dat zij ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Hof, in overeenstemming met lid 2 van Artikel 36 van het Statuut van het Hof, als verplicht aanvaardt voor de tijd van vijf jaar, met ingang van heden, een vervolgens tot wanneer kennis wordt gegeven van beëindiging der aanvaarding, ten aanzien van alle na 5 Februari 1930 gerezen geschillen met betrekking tot omstandigheden en feiten welke zich na die datum voordoen, indien dit niet zijn:

geschillen omtrent welke Partijen bij het geschil zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;

geschillen met de regering van ieder ander Lid van de Bond dat tevens Lid is van het Britse Gemenebest, alle dewelke zullen worden beslecht op zodanige wijze als Partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;

geschillen met betrekking tot aangelegenheden die krachtens internationaal recht onder de uitsluitende bevoegdheid van India vallen; en

geschillen welke ontstaan tengevolge van gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan op een tijdstip waarop de Regering van India in vijandelijkheden was gewikkeld;

en op voorwaarde, dat de Regering van India zich het recht voorbehoudt, te verzoeken dat de procedure voor het Hof zal worden opgeschort waar het een geschil betreft dat aan de Volkenbondsraad is voorgelegd en door deze wordt bestudeerd, mits een verzoek tot opschorting wordt ingediend nadat het geschil aan de Raad is voorgelegd en binnen tien dagen nadat van de aanvang der procedure voor het Hof kennis is gegeven, en mits ook zodanige opschorting beperkt blijft tot twaalf maanden of zoveel langer als Partijen bij het geschil overeenkomen of als wordt vastgesteld bij besluit van alle Leden van de Raad die niet Partij bij het geschil zijn."

(w.g.) ZETLAND.

Nieuw Zeeland.

1 April 1940.

„Ik heb de eer U hierbij mede te delen, dat de Regering van Nieuw Zeeland de voorwaarden heeft overwogen onder welke zij bereid zou zijn, de Facultatieve Clause voor een nieuwe termijn te aanvaarden, en overeenkomstig de mij gegeven aanwijzingen aanvaard ik hierbij, uit naam van Zijner Majesteits Regering in het Dominion Nieuw Zeeland, ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Hof, in overeenstemming met lid 2 van Artikel 36 van het Statuut van het Hof, als verplicht voor de tijd van vijf jaar, met ingang van heden, en vervolgens tot wanneer kennis wordt gegeven van beëindiging der aanvaarding, ten aanzien van alle na 29 Maart 1930 ontstane geschillen met betrekking tot omstandigheden en feiten welke zich na die datum voordoen, indien dit niet zijn:

geschillen omtrent welke Partijen bij het geschil zijn overeenkomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;

geschillen met de regering van ieder ander Lid van de Bond dat tevens Lid is van het Britse Gemenebest, alle dewelke zullen worden beslecht op zodanige wijze als Partijen zijn overeenkomen of zullen overeenkomen;

geschillen met betrekking tot aangelegenheden die krachtens internationaal recht onder de uitsluitende bevoegdheid van Nieuw Zeeland vallen; en

geschillen welke ontstaan tengevolge van gebeurtenissen, voorgevallen op een tijdstip waarop Zijner Majesteits Regering in Nieuw Zeeland in vijandelijkheden was gewikkeld;

en op voorwaarde, dat Zijner Majesteits Regering in het Dominion Nieuw Zeeland zich het recht voorbehoudt, te verzoeken dat de procedure voor het Hof zal worden opgeschort waar het een geschil betreft dat aan de Volkenbondsraad is voorgelegd en door deze wordt bestudeerd, mits een verzoek tot opschorting wordt ingediend nadat het geschil aan de Raad is voorgelegd en binnen tien dagen nadat van de aanvang der procedure voor het Hof kennis is gegeven, en mits ook zodanige opschorting beperkt blijft tot twaalf maanden of zoveel langer als Partijen bij het geschil overeenkomen of als wordt vastgesteld bij besluit van alle Leden van de Raad die niet Partij bij het geschil zijn.

Ik heb de eer etc."

(w.g.) W. J. JORDAN.

Unie van Zuid-Afrika.

7 April 1940.

Uit naam van Zijner Majesteits Regering in de Unie van Zuid-Afrika aanvaard ik ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Hof, in overeenstemming met lid 2 van Artikel 36 van het Statuut van het Hof, als verplicht tot wanneer kennis wordt gegeven van beëindiging der aanvaarding, ten aanzien van alle na ondertekening van deze verklaring ontstane geschillen met betrekking tot omstandigheden en feiten welke zich na die datum voordoen, indien dit niet zijn:

geschillen omtrent welke Partijen bij het geschil zijn overeenkomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;

geschillen met de Regering van ieder ander Lid van de Bond dat tevens Lid is van het Britse Gemenebest, alle dewelke zullen worden beslecht op zodanige wijze als Partijen zijn overeengekomen;

geschillen met betrekking tot aangelegenheden die krachtens internationaal recht onder de uitsluitende bevoegdheid van de Unie van Zuid-Afrika vallen; en

geschillen welke ontstaan tengevolge van gebeurtenissen die zich voordoen op een tijdstip waarop de Unie van Zuid-Afrika als oorlogvoerende in vijandelijkheden is gewikkeld;

en op voorwaarde, dat Zijner Majesteits Regering in de Unie van Zuid-Afrika zich het recht voorbehoudt, te verzoeken, dat de procedure voor het Hof zal worden opgeschort waar het een geschil betreft dat aan de Volkenbondsraad is voorgelegd en door deze wordt bestudeerd, mits een verzoek tot opschorting wordt ingediend nadat het geschil aan de Raad is voorgelegd en binnen tien dagen nadat van de aanvang der procedure voor het

Hof kennis is gegeven, en mits ook zodanige opschorting beperkt blijft tot twaalf maanden of zoveel langer als Partijen bij het geschil overeenkomen of als wordt vastgesteld bij besluit van alle Leden van de Raad die niet Partij bij het geschil zijn.

Ik heb de eer etc."

(w.g.) J. C. SMUTS.

Australië.

21 Augustus 1940.

Uit naam van Zijner Majesteits Regering in het Gemenebest van Australië verklaar ik hierbij, dat zij ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Hof, in overeenstemming met lid 2 van Artikel 36 van het Statuut van het Hof, als verplicht aanvaardt voor de tijd van vijf jaar, met ingang van heden, en vervolgens tot wanneer kennis wordt gegeven van beëindiging der aanvaarding, ten aanzien van alle na 18 Augustus 1930 ontstane geschillen met betrekking tot omstandigheden en feiten die zich na die datum voordoen, indien dit niet zijn:

geschillen omtrent welke Partijen bij het geschil zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;

geschillen met de Regering van ieder ander Lid van de Bond dat tevens Lid is van het Britse Gemenebest, alle dewelke zullen worden beslecht op zodanige wijze als Partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;

geschillen met betrekking tot aangelegenheden die krachtens internationaal recht onder de uitsluitende bevoegdheid van het Gemenebest van Australië vallen; en

geschillen welke ontstaan tengevolge van gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan op een tijdstip waarop Zijner Majesteits Regering in het Gemenebest van Australië in vijandelijkheden was gewikkeld;

en op voorwaarde, dat Zijner Majesteits Regering in het Gemenebest van Australië zich het recht voorbehoudt, te verzoeken dat de procedure voor het Hof zal worden opgeschort waar het een geschil betreft dat aan de Volkenbondsradaad is voorgelegd en door deze wordt bestudeerd, mits een verzoek tot opschorting wordt ingediend nadat het geschil aan de Raad is voorgelegd en binnen tien dagen nadat van de aanvang der procedure door het Hof kennis is gegeven, en mits ook zodanige opschorting beperkt blijft tot twaalf maanden of zoveel langer als Partijen bij het geschil overeenkomen of als wordt vastgesteld bij besluit van alle Leden van de Raad die niet Partij bij het geschil zijn."

(w.g.) S. M. BRUCE.

Overzicht der verklaringen betreffende de verplicht

Staat	Datum verklaring of vernieuwing	Nederlegging	Bekrachtiging
Australië	21- 8-1940	23- 8-1940	. . . . .
België	10- 6-1948	22- 6-1948	13- 7-1948
Bolivia	5- 7-1948	16- 7-1948	. . . . .
Brazilië	12- 2-1948	12- 3-1948	. . . . .
Canada	20- 9-1929	20- 9-1929	28- 7-1930
China	26-10-1946	26-10-1946	. . . . .
Columbia	30-10-1937	30-10-1937	. . . . .
Denemarken	10-12-1946	11-12-1946	. . . . .
Dominicaanse Republiek	30- 9-1924	30- 9-1924	4- 2-1933
Frankrijk	18- 2-1947	28- 2-1947	1- 3-1949
Guatemala	27- 1-1947	10 -2-1947	. . . . .
Haïti	7- 9-1921	4-10-1921	. . . . .
Honduras	2- 2-1948	10- 2-1948	. . . . .
Brits Honduras	12- 2-1951	12- 2-1951	. . . . .
India	28- 2-1940	7- 3-1940	. . . . .
Iran	2-10-1930	2-10-1930	19- 9-1932
Israël	4- 9-1950	11-10-1950	. . . . .
Liechtenstein	10- 3-1950	29- 3-1950	. . . . .
Luxemburg	15- 9-1930	15- 9-1930	. . . . .
Mexico	23-10-1947	28-10-1947	. . . . .
Nederland	5- 8-1946	5- 8-1946	. . . . .
Nicaragua	24- 9-1929	24- 9-1929	. . . . .
Nieuw Zeeland	1- 4-1940	8- 4-1940	. . . . .
Noorwegen	16-11-1946	16-11-1946	. . . . .
Pakistan	22- 6-1948	9- 7-1948	. . . . .
Panama	25-10-1921	. . . . .	14- 6-1929
Paraguay	11- 5-1933	11- 5-1933	. . . . .
Philippijnen	12- 7-1947	21- 8-1947	. . . . .
Salvador	16-12-1920	29- 8-1930	. . . . .
Thailand	3- 5-1950	13- 6-1950	. . . . .
Turkije	22- 5-1947	6- 6-1947	. . . . .
Uruguay	voor 28-1-1921	. . . . .	27- 9-1921
Verenigd Koninkrijk	28- 2-1940	28- 2-1940	. . . . .
Verenigde Staten van Amerika	14- 8-1946	26- 8-1946	. . . . .
Unie van Zuid-Afrika	7- 4-1940	20- 4-1940	. . . . .
Zweden	5- 4-1947	6- 4-1947	. . . . .
Zwitserland	6- 7-1948	28- 7-1948	. . . . .

¹⁾ De in deze kolom tussen haakjes geplaatste en met * gemerkte data duiden het ein

Machtsmacht van het Internationale Gerechtshof

Eerdere verklaring ¹⁾	Tekst blz.	Duur
20-9-1929 (21-8-1940*)	25	5 jaar na 21-8-1940 en vervolgens tot opzegging
25-9-1925 (10-3-1941*)	11	5 jaar
1-11-1921/26-1-1937 (26-1-1947*)	12	5 jaar na 5-7-1948
13-5-1922 (13-5-1932*)	11	5 jaar na 12-3-1948
6-1-1932	17	10 jaar en vervolgens tot opzegging
13-6-1921/13-6-1926/ 13-6-1936 (13-6-1946*)	6	5 jaar en vervolgens 6 maanden na opzegging
19-9-1929/25-4-1936 (25-4-1941*)	21	Geen termijn
17-12-1926, niet van kracht geworden	7	10 jaar na 11-12-1946
13-2-1946 (12-2-1951*)	17	Geen termijn
19-9-1929 (28-2-1940*)	7	5 jaar na 28-2-1947 en vervolgens tot op- zegging
1921, niet van kracht ge- worden	7	5 jaar
6-8-1921/2-9-1926/ 5-8-1936	17	Geen termijn
19-9-1929 (30-3-1940*)	10	6 jaar na 10-2-1948
6-9-1921/3-10-1926/ 3-10-1936	4	5 jaar na 12-2-1951
	22	5 jaar na 28-2-1940 en vervolgens tot opzegging
	20	6 jaar en vervolgens tot opzegging (9-7-1951?)
	14	5 jaar na bekrachtiging
	14	Na 29-3-1950 tot 1 jaar na opzegging
	19	Perioden van 5 jaar, indien niet 6 maanden eerder opgezegd
	10	5 jaar na 1-3-1947 en vervolgens 6 maanden na opzegging
	3, 4	10 jaar na 6-8-1946 en vervolgens tot opzegging
	19	Geen termijn
	23	5 jaar na 1-4-1940 en vervolgens tot opzegging
	6	10 jaar na 3-10-1946
	12	5 jaar en vervolgens 6 maanden na opzegging
	17	Geen termijn
	21	Geen termijn (opgezegd 27-5-1938)
	9	10 jaar na 4-7-1946 en vervolgens tot opzegging
	19	Geen termijn
	15	10 jaar na 3-5-1950
	8	5 jaar na 22-5-1947
	16	Geen termijn
	21	5 jaar en vervolgens tot opzegging
	5	5 jaar en vervolgens 6 maanden na opzegging
	24	Tot opzegging
	8	10 jaar
	13	Na 28-7-1948 tot 1 jaar na opzegging

1 de geldigheid der eerdere verklaring aan.

Uitgegeven de vijf en twintigste Juli 1951.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

STIKKER.